

N:o 43.

Ank. till Riksd. kansli den 18 april 1902, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition, angående försäljning af ett till indragna hospitalshemmanet $\frac{3}{8}$ mantal Lilla Råby n:o 16 i Malmöhus län hörande område m. m.

(I. A.)

Under återopande af bilagdt utdrag af protokollet öfver jordbruks- ärenden för den 7 februari 1902 har Kongl. Maj:t i en till Riksdagen aflåten proposition (n:o 49) af samma dag föreslagit Riksdagen medgifva, att ett till indragna hospitalshemmanet $\frac{3}{8}$ mantal Lilla Råby n:o 16 eller den s. k. hospitalsgården i Lunds landsförsamling och Torna härad af Malmöhus län hörande, å en af förste landtmätaren C. M. Carlquist år 1900 upprättad karta under egofigurerna n:is 15 och 16 upptaget område om 2 hektar 8 ar finge från nämnda egendom afsöndras och under de i kongl. brefvet den 29 maj 1874 föreskrifna vilkor, med undantag af dem, som afsåge att försäld lägenhet skulle i jordeboken under viss natur upptagas och i enlighet dermed påföras ränta, å offentlig auktion till försäljning utbjudas med tillträdesrätt för köpare den 14 mars 1904 och med iakttagande vid auktionen, att området utbjödes dels med derå befintliga åbyggnader och gråsten och dels utan byggnader och gråsten men med kronan förbehållen rätt att hafva desamma kvar till

den 14 mars 1905 med fritt tillträde under tiden till området för byggnadernas och stenens borttagande;

att af de medel, som genom försäljningen af nämnda område inflöte, finge till uppförande af nya åbyggnader för lotterna litt. A, B, C och G af hospitalsgården användas, derest området försålles med derå befintliga byggnader m. m., högst 29,983 kronor 69 öre och i annan händelse högst 27,983 kronor 69 öre; samt

att hvad i hvardera fallet af den genom försäljningen inflytande köpeskillingen återstode, finge tilläggas fonden för anordnande af lokaler för statens embetsverk i hufvudstaden.

Af ofvanberörda statsrådsprotokoll inhemtas, hurusom domänstyrelsen i skrifvelse den 17 januari innevarande år anmält, att vid uppskattning, som den 16 augusti och den 24 september 1901 förrättats å fyra af serafimerordensgillet genom särskilda kontrakt den 2 juli 1873 till den 14 mars 1904 utarrenderade, med litt. A, B, C och G betecknade lotter af indragna hospitalshemmanet Lilla Råby n:o 16 om $\frac{3}{8}$ mantal eller den s. k. hospitalsgården i Lunds landsförsamling och Torna härad af Malmöhus län, uppskattningsmännen väckt förslag om försäljning af en del utaf den jord, som innefattades i berörda lotter, samt att viss del af köpeskillingen härför skulle jemte andra medel användas för nya byggnader å egendomen; och hade domänstyrelsen underställt den sålunda väckta frågan Kongl. Maj:ts pröfning samt dervid tillika öfverlemnadt instrument öfver berörda uppskattning, yttrande i ärendet af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet jemte en af förste landtmätaren C. M. Carlquist år 1900 upprättadt karta öfver ifrågavarande jordlotter med dertill hörande beskrifning äfvensom öfriga till ärendet hörande handlingar.

Af berörda handlingar inhemtades, bland annat,

att uppskattningsmännen ansett lämpligt, att ifrågavarande till samme arrendator upplåtna lotter, hvilka hvarken å berörda karta eller i den till densamma hörande beskrifning vore särskildt upptagna, för framtiden sammansloges till ett arrende, och i enlighet härmed vid uppskattningen behandlat lotterna såsom en egendom;

att denna egendom bestode af tre särskilda, på högst en kilometers afstånd från hvarandra liggande delar, af hvilka en vore belägen inom staden Lunds gräns vid dess södra förstäd;

att egendomens areal, impediment oräknade, enligt ofvan berörda egobeskrifning utgjorde 70 hektar 40,5 ar, deraf 2 hektar 8 ar tomt och

trädgård samt 68 hektar 32,5 ar åker, hvilken sistnämnda till största delen vore af mycket god beskaffenhet;

att åbyggnaderna, hvilka hade ett brandförsäkringsvärde af 21,500 kronor, till stor del vore gamla, men uppförda af goda materialier, ännu användbara för sitt ändamål och väl underhållna;

att byggnadernas läge vore ytterst ofördelaktigt för egendomen, i det att de vore förlagda i en utkant af egorna å den del af egendomen, som låge inom stadens område, hvarigenom stora olägenheter uppstode för såväl arrendatorn som i närheten bosatta personer;

att för transport af gröda, foder och spillning m. m. till och från byggnaderna ej funnes annan väg än utefter den starkt trafikerade hufvudgata, som åt söder upptog trafiken till och från staden;

att uppskattningsmännen ansett möjligt, att från stadens sida kunde komma att ifrågasättas, att transport af spillning och dylikt från ladugården vissa tider på dagen ej finge ega rum;

att det i spannmål bestämda arrendet för egendomen, hvilken vore bevillingstaxerad till 98,200 kronor, för år 1900 utgjort 4,593 kronor 89 öre;

att såsom ersättning för mark, som från egendomen tagits i anspråk för Lund—Trelleborgs jernväg, till serafimerordensgillet utbetalts ett belopp af 4,016 kronor 31 öre, hvilka medel enligt medgifvande i nämnda ordensgilles skrifvelse af den 28 september 1876 fått af egendomens dåvarande arrendator, såsom godtgörelse för den förlust, honom tillskyndats och framdeles tillskyndades genom jernvägens framdragande öfver egendomen, lyftas för att af arrendatorn under den tid, för hvilken hans arrendekontrakt vore gällande, räntefritt innehafvas;

samt att, enligt uppskattningsmännens åsigt, någon brist i arrendatorns byggnadsskyldighet ej komme att vid egendomens afträdande förefinnas.

Vidare hade uppskattningsmännen tagit under öfvervägande, huruvida icke det för kronan skulle vara fördelaktigast, att den inom staden Lunds område belägna del af egendomen, som utgjorde byggnadstomt med trädgård och med en areal af 2 hektar 8 ar omfattade egofigurerna n:is 15 och 16 å ofvanberörda karta, försåldes och att egendomens byggnader förlades till annan lämpligare plats å egendomen. Med afseende å byggnadernas för egendomens skötsel otjenliga läge hafva uppskattningsmännen dervid funnit sig böra på det lifligaste tillstyrka, att, derest vederbörligt tillstånd dertill kunde utverkas, en sådan flyttning måtte

komma att ske. Uppskattningsmännen, som nogsammt hade sig bekant, att afsöndringar från kronans egendomar egentligen endast afsåge bildandet af mindre jordbrukslägenheter, hvarom här icke kunde vara tal, då marken efter skedd försäljning otvifvelaktigt komme att användas till byggnadstomter, förestälde sig, att vid det säregna förhållande, som här rådde, eller att byggnaderna vore belägna inom Lunds stads område, tillstånd till försäljningen möjligen kunde utverkas; och då uppskattningsmännen vore öfvertygade, att åtgärder förr eller senare måste komma att vidtagas för byggnadernas förläggning till annan plats och att sådant kunde ske med ekonomisk fördel för kronan, enär den del af egendomen, der byggnaderna nu funnes, borde vid försäljning betinga ett så högt pris, att ingen jemförelse kunde ifrågakomma mellan årliga arrendet för denna jord och räntan å försäljningssumman, ansåge sig uppskattningsmännen böra redan nu framlägga förslag i sådant syfte.

Sedan på anhållan af uppskattningsmännen Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnat sakkunnig person att biträda med upprättande af ritningar och kostnadsförslag till lämpliga byggnader för egendomen och denne aflemnad — jemte plan för byggnadernas anordnande å en plats på egorna, der en arrendatorn enskildt tillhörig logbyggnad finnes uppförd — ritningar och kostnadsförslag till boningshus, ekonomibyggnad, stallbyggnad och en tillbyggnad till förenämnda loge äfvensom ett sammandrag öfver kostnaderna för egendomens bebyggande, deri upptagits, förutom de belopp, hvarå nyssberörda kostnadsförslag slutade, utgörande tillhoppa 32,369 kronor 90 öre, jemväl kostnaden för en brunn med pump och en gödselbehållare med 529 kronor samt värdet å arrendatorns logbyggnad med 4,500 kronor eller allt sammanlagdt 37,398 kronor 90 öre, hade uppskattningsmännen efter härom tagen kännedom och sedan i instrumentet antecknats, att den arrendatorn tillhöriga logbyggnaden, som uppförts 4 år förut, vore i synnerligen godt stånd samt att densamma, om byggnadsförslaget komme till utförande, skulle qvarligga å den plats, der den nu vore förlagd, förklarad, att de ansåge de föreslagna byggnaderna ändamålsenliga och för egendomens behof, hvad storleken vidkomme, väl afpassade samt att den för dem föreslagna platsen, som funnes å kartan öfver egendomen angifven, vore den mest centrala och lämpligaste, hvadan de ville förorda, att byggnadsarbetet komme till utförande i öfverensstämmelse med ritningarne och kostnadsförslagen endast med den förändring, att å ritningen till ekonomibyggnaden uteslötos några fönster till vinden, hvilka syntes öfverflödiga.

Beträffande kostnadsförslagens belopp funne emellertid uppskattningsmännen dessa kunna något nedsättas, hvilket äfven kunde ske i afseende å det beräknade värdet för arrendatorns logbyggnad; och ansåge uppskattningsmännen, att kostnaderna för de nya byggnaderna, brunnen med pump och gödselbehållaren, efter för hvar och en angifvet belopp, kunde upptagas till sammanlagdt 30,000 kronor, hvartill vid beräkning af kostnaderna för byggnadsarbetet i sin helhet borde läggas ett ersättningsbelopp till arrendatorn för afståendet af hans logbyggnad, om han sådant medgäfvit, med 4,000 kronor, så att hela kostnadssumman komme att uppgå till 34,000 kronor, hvarifrån dock borde afdragas värdet af de gamla byggnaderna och den å gårdstomten befintliga gråsten med 2,000 kronor.

Med afseende å hvad sålunda anförts, hade uppskattningsmännen föreslagit, att en blifvande arrendator å egendomen skulle åläggas att utföra ofvan omförmälda nybyggnadsarbeten i enlighet med de upprättade ritningarne och kostnadsförslagen, dock med iakttagande af den föreslagna ändringen i afseende å ekonomibyggnaden, äfvensom anlägga brunn med pump och anordna gödselbehållare, på sätt som föreslagits, med skyldighet för arrendatorn att hafva fullbordat byggnaderna: stallbyggnaden och tillbyggnaden till logen före den 1 oktober 1904, ekonomibyggnaden före den 1 oktober 1905 och boningshuset samt öfriga arbeten före den 1 oktober 1906; att arrendatorn skulle härför i ett för allt erhålla ersättning med 28,000 kronor samt berättigas att fritt disponera öfver de gamla byggnaderna och all dervid befintlig gråsten; och att kronan skulle af egendomens nuvarande arrendator, om han dertill lemnade sitt medgifvande, inlösa den honom tillhöriga logbyggnaden, försatt i fullgodt skick, för ett belopp af 4,000 kronor och åt blifvande arrendatorn öfverlemna densamma såsom kronans hus; hvarjemte uppskattningsmännen, då det för en arrendator skulle blifva alltför betungande att förskottera byggnadskostnaderna, derest han, såsom i liknande fall egde rum, endast skulle erhålla ersättning härför medelst afdrag å arrendet, hemstälde, att ersättningen måtte tillhandahållas honom i den mån arbetet fortskrede; och ansåge uppskattningsmännen, att vederbörligt tillstånd borde utverkas att för detta ändamål och för inlösen af nuvarande arrendatorns logbyggnad disponera dels de hos arrendatorn, enligt hvad ofvan nämnts, innestående expropriationsmedel, 4,016 kronor 31 öre, dels ock så stor del af de medel, försäljningen af den dertill föreslagna delen af egendomen komme att inbringa, som utöfver nyssnämnda belopp för ändamålet enfordrades, eller 27,983 kronor 69 öre, att i den mån sådant vore behöfligt förskottsvis utanordnas.

Vid företaget härefter af frågan om det saluvärde, den till försäljning föreslagna delen af egendomen borde äsättas, hade uppskattningsmännen, enär marken med afseende å sitt läge synnerligen väl lämpade sig till byggnadstomter samt med fästadt afseende å de billiga betalningsvilkor, som gälde vid försäljning af från kronans egendomar afsöndrade lägenheter, och jemväl med ledning af vunnen upplysning om värdet af enskildes mark, lika väl belägen som den ifrågavarande, ansett, att denna borde vid försäljning betinga 50,000 kronor, motsvarande obetydligt öfver 2 kronor 40 öre för qvadratmeter, och hade uppskattningsmännen hemställt, att vid försäljning skulle göras förbehåll om rätt för en blifvande arrendator af egendom att till den 14 mars 1905 begagna sjelfva tomtområdet för nedtagning och bortförande af dervarande byggnader och den å gården befintliga gråsten.

Slutligen hade uppskattningsmännen uppgjort alternativa förslag till arrendevärde å egendomen, det ena för det fall att den mark, som motsvarade de å kartan upptagna egofigurerna n:is 15 och 16, komme att försälas och föreslagna byggnadsarbetet blefve utfördt, det andra för den händelse att den ifrågasatta afsöndringen ej komme till stånd; och skulle arrendet enligt det förra alternativet utgå med 4,100 kronor och enligt det senare med 3,740 kronor; hvarjemte uppskattningsmännen, under erinran att bostad för gift arbetsfolk saknades å egendomen men blefve behöfelig under nya arrendeperioden, föreslagit, att den blifvande arrendators byggnadsskyldighet skulle fastställas till ett årligt belopp af 300 kronor, om första alternativet komme till tillämpning, och af 370 kronor, i fall andra alternativet antoges.

Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet hade tillkännagifvit, att Kongl. Maj:ts befallningshafvande ej hade något att erinra emot de af uppskattningsmännen föreslagna värden, samt i afseende å förslaget i öfrigt anført, att Kongl. Maj:ts befallningshafvande lika med uppskattningsmännen ansåge ifrågavarande jordlotter böra såsom en domän utarrenderas, likasom Kongl. Maj:ts befallningshafvande delade uppskattningsmännens mening om de nuvarande byggnadernas högst olämpliga belägenhet; och hade Kongl. Maj:ts befallningshafvande därför tillstyrkt, att, äfven om förslaget rörande försäljning af den inom Lunds stads område belägna del af egendomen för närvarande icke skulle anses böra genomföras, byggnaderna i allt fall måtte utflyttas till den af uppskattningsmännen föreslagna plats. Kongl. Maj:ts befallningshafvande hade ej heller haft något att erinra mot uppskattningsmännens förslag i afseende å ersättningen för de föreslagna

nybyggnaderna, men hade Kongl. Maj:ts befallningshafvande ifrågasatt, huruvida denna ersättning kunde utgå på sätt uppskattningsmännen föreslagit. Då det emellertid svårligen kunde påfordras, att vederbörande arrendator skulle förskottera dessa jemförelsevis stora belopp emot afdrag å blifvande arrendeafgifter, borde, enligt Kongl. Maj:ts befallningshafvandes åsigt, medel anvisas till byggnadernas uppförande att tillhandahållas arrendatorn i mån som byggnadsarbetet framskrede.

För egen del hade domänstyrelsen i likhet med uppskattningsmännen såsom sin åsigt uttalat, att de fyra ifrågavarande lotterna af hospitalsgården för framtiden borde upplåtas under gemensamt arrende såsom en egendom. För skötseln deraf hade de nuvarande åbyggnaderna uppenbarligen ett högst ogynnsamt läge, och det vore gifvet, att de olägenheter, som nu förefunnas i följd af grannskapet till staden, skulle i mån af dennas utveckling allt mera ökas. Det hade därför syntes styrelsen vara af vigt, att åtgärder i tid vidtoges för att detta missförhållande å en bördig och välbelägen egendom, hvars arrendeafkomst derigenom måste i ej ringa grad nedtryckas, blefve afhulpet. Då de nuvarande byggnaderna ej vore af beskaffenhet att kunna med fördel flyttas, syntes nämnda missförhållande icke kunna afhjelpas annorledes än genom uppförande af nya hus.

Under erinran vidare att enligt de för förvaltningen af kronans utarrenderade egendomar nu gällande grunder i afseende å nybyggnad vore stadgadt, att arrendators nybyggnadsskyldighet skulle, der så ske kunde, före egendomens utarrendering bestämmas och i arrendekontraktet angifvas eller att, derest sådant förslag ej kunde på förhand uppgöras, genom arrendekontraktet borde bestämmas visst för år beräknadt belopp i penningar, ej öfverstigande en tiondedel af arrendet, att genom byggnad under arrendetiden redovisas eller vid egendomens afträdande till kronan kontant gäldas, under rätt för arrendatorn att för nybyggnad, som af domänstyrelsen medgäfves, men droge större kostnad, än som motsvarade den enligt kontraktet bestämda byggnadsskyldigheten, erhålla godtgörelse genom arrendeafdrag eller vid egendomens afträdande af den nye arrendatorn, har domänstyrelsen framhållit, att dessa bestämmelser läte sig väl användas, då, såsom händelsen vanligen vore, nybyggnaden för en arrendeperiod stannade vid uppförandet af en eller ett par byggnader, men svårligen kunde utan en i förhållande till byggnadskostnaden opropotionerlig sänkning i arrendet tillämpas i förevarande fall, der alla egendomens åbyggnader skulle med nya ersättas och byggnadsarbetet gräfdet betydliga kostnader, hvilka dertill ej kunde fördelas på en längre tidsrymd genom

arbetets utförande efter hand under arrendeperioden, enär det långa afståndet mellan nuvarande gårdstomten och den centrala delen af egendomen, der de nya byggnaderna borde förläggas, ej medgåfve egendomens brukande under någon längre tid med en del af byggnaderna på ena stället och en del på det andra. För ändamålet i fråga ansåge domänstyrelsen lika med uppskattningsmännen, att i första rummet borde tagas i anspråk de expropriationsmedel, egendomens nuvarande arrendator jemlikt serafimerordensgilletts förberörda medgifvande innehade, men för hvilka han vore pligtig redovisa vid arrendetidens slut.

Äfven det förslag, som uppskattningsmännen framställt angående sättet för anskaffande af de medel, som utöfver de nyssnämnda erfordrades för de nya byggnaderna, eller att försäljning skulle ske af den å kartan under egofigurerna n:is 15 och 16 upptagna del af egendomen, der åbyggnaderna vore belägna, hade domänstyrelsen ansett böra godkännas. Denna del, som med sin ringa areal och från egendomen i öfrigt afskilda läge efter byggnadernas borttagande ej kunde för egendomen vara af någon betydelse, borde nemligen enligt styrelsens åsigt såsom användbar till byggnadstomter vid en försäljning inbringa så hög köpeskilling att, äfven om deraf användes hvad som fordrades för fyllande af den för de nya byggnadernas uppförande nödiga summa, för statsverket återstode vida mera än som kunde anses motsvara den afkomst, ifrågavarande område skulle komma att vid en förnyad utarrendering lemna.

I fråga om uppskattningsmännens förslag rörande de byggnader, som borde å egendomen uppföras, och de inrättningar, bestående af brunn och gödselbehållare, som de ansett böra i sammanhang dermed anordnas, samt de härför af uppskattningsmännen beräknade kostnader hade domänstyrelsen ej funnit något att anmärka och ej heller mot vare sig den föreslagna nya byggnadsplatsen eller det nuvarande åbyggnaderna jemte gråstenen å gårdstomten åsatta värde.

Slutligen hade domänstyrelsen, då styrelsen funnit lämpligt, att den egendomens arrendator enskildt tillhöriga logbyggnad förvärfvades åt kronan, ifall detta kunde ske mot den af uppskattningsmännen föreslagna ersättning och byggnaden lemnades i fullgodt skick, i detta afseende infortrat yttrande från arrendatorn, hvilken förklarar sig villig att mot det föreslagna beloppet, 4,000 kronor, till kronan såsom dess tillhörighet öfverlemna ifrågavarande byggnad i fullgodt skick.

I öfverensstämmelse med hvad sålunda anförts hade domänstyrelsen hemställt,

dels att styrelsen måtte medgifvas rätt att för inlösen af ofvan omnämnda, arrendatorn enskildt tillhöriga logbyggnad, hvilken vore för egendomen behöflig, vare sig de ifrågasatta nya byggnaderna komme till stånd eller icke, samt i öfrigt för nybyggnad eller annan förbättring å egendomen, som ansåges under nästkommande arrendeperiod nödig, men ej enligt arrendekontraktet borde af arrendatorn bekostas, disponera ofvan berörda expropriationsmedel,

dels ock att Kongl. Maj:t måtte i proposition till Riksdagen föreslå *ej mindre* att den inom staden Lunds område belägna delen af egendomen finge från densamma afsöndras och å offentlig auktion till den högstbjudande försäljas med tillträdesrätt den 14 mars 1904 och i öfrigt på de i kongl. brevet den 29 maj 1874 föreskrifna villkor med undantag af dem, som afsåge, att försäld lägenhet skulle i jordeboken under viss natur upptagas och i enlighet dermed påföras ränta, men med tillägg att i försäljningen ej inginge vare sig de å gårdstomten befintliga byggnader eller der varande gråsten, som skulle förbehållas kronan med fritt tillträde till tomten till den 14 mars 1905 för byggnadernas och stenens bortförande, *än äfven* att af den inflytande köpeskillingen ett belopp af 27,983 kronor 69 öre, att, i den mån sådant blefve behöfligt, förskottsvis utanordnas, finge användas för uppförande af nya åbyggnader å ifrågavarande egendom samt återstoden tilläggas fonden för anordnande af lokaler för statens embetsverk i hufvudstaden.

Mot hvad domänstyrelsen sålunda hemställt hade departementschefen *ej annat* att erinra, än att föreskrift borde meddelas derom, att vid försäljningen af nyssnämnda område fastigheten utbjödes dels med och dels utan derå befintliga byggnader. Det hade nemligen synts departementschefen icke osannolikt, att för byggnaderna, hvilka vitsordats vara i godt stånd, på detta sätt kunde betingas högre ersättning, än hvad eljest blefve fallet. För den händelse att genom ett dylikt förfarande de till 2,000 kronor värderade materialier, som de nuvarande åbyggnaderna beräknats lemna, icke skulle blifva att tillgå vid de nya husens uppbyggande, borde den beräknade kostnaden för dessa nybyggnader höjas med 2,000 kronor.

På grund af hvad sålunda anförts och i öfrigt i ärendet förekommit hemställde departementschefen, att Kongl. Maj:t måtte till Riksdagen aflåta ifrågavarande proposition.

Emot Kongl. Maj:ts förevarande framställning har utskottet icke haft annat att erinra, än att då ifrågavarande, till indragna hospitalshemmanet

$\frac{3}{8}$ mantal Lilla Råby n:o 16 hörande område, om än beläget inom Lunds stad, otvifvelaktigt är en del af en landsfastighet, den genom områdets försäljning inflytande köpeskillingen synes i afseende å den del, som icke, på sätt Kongl. Maj:ts föreslagit, kommer att användas till uppförande af nya åbyggnader, böra i likhet med hvad som är föreskrifvet i fråga om köpeskillingarne för försålda mindre kronoegendomar, användas till inköp för kronans räkning af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark.

På grund häraf hemställer utskottet,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att Riksdagen medgifver att ett till indragna hospitalshemmanet $\frac{3}{8}$ mantal Lilla Råby n:o 16 eller den s. k. hospitalsgården i Lunds landsförsamling och Torna härad af Malmöhus län hörande, å en af förste landtmätaren C. M. Carlquist år 1900 upprättad karta under egofigurerna n:is 15 och 16 upptaget område om 2 hektar 8 ar må från nämnda egendom afsöndras och under de i kongl. brevet den 29 maj 1874 föreskrifna vilkor, med undantag af dem, som afse att försäld lägenhet skall i jordeboken under viss natur upptagas och i enlighet dermed påföras ränta, å offentlig auktion till försäljning utbjudas med tillträdesrätt för köpare den 14 mars 1904 och med iakttagande vid auktionen att området utbjudes dels med derå befintliga åbyggnader och gråsten och dels utan byggnader och gråsten men med kronan förbehållen rätt att hafva desamma kvar till den 14 mars 1905 med fritt tillträde under tiden till området för byggnadernas och stenens borttagande;

att af de medel, som genom försäljningen af nämnda område inflyta, må till uppförande af nya åbyggnader för lotterna litt. A, B, C och G af hospitalsgården användas, derest området försäljes med derå befintliga byggnader m. m., högst 29,983 kronor 69 öre och i annan händelse högst 27,983 kronor 69 öre; samt

att hvad i hvardera fallet af den genom försäljningen inflytande köpeskillingen återstår må, på samma sätt som köpeskillingarna för försålda mindre kronoegendomar, användas till inköp för kronans räkning af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark.

Stockholm den 18 april 1902.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.